

ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΟΣΜΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ

ΣΕΦΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

22/10/2017

- ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ
- ΤΙ ΟΝΟΜΑΖΟΥΜΕ ΠΝΕΥΜΑ;
- ΘΕΙΑ ΜΟΝΑΔΑ-ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ-ΛΟΓΟΣ ΜΗΤΗΡ
- ΦΩΣ-ΖΩΗ-ΘΕΙΑ ΠΑΛΜΟΔΟΝΗΣΗ-ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ

Ο άνθρωπος εξεπορεύθη από τον Πατέρα ως Πνεύμα, Ουσία Θεία όμοια με την Ουσία του Πατρός. Εκδηλώνεται ως Πνεύμα και Ψυχή ή Πνευματοψυχή.

Το Πνεύμα έχει την ικανότητα της έλξης Θείας ενέργειας από την Ουσία, ενώ η ψυχή την έλξη Θείου φωτός, αποτέλεσμα εκδήλωσης φωτεινής ενέργειας.

Ο άνθρωπος διαχειρίζεται την Θεία Ουσία, κάθε ενέργειά του φέρει επιπτώσεις και σε άλλα όντα, άλλες ζωές. Είναι υπεύθυνος για την μετουσίωση κάθε ενέργειας και αποκατάσταση της δημιουργίας.

Η πνευματική πτώση είναι η αιτία της υλικής πτώσης.

Ο δρόμος της επιστροφής για κάθε πνεύμα, είναι αναλόγως του βάθους της ατομικής του πτώσης, ανάλογα και τα καλύμματα, ανάλογη πυκνότητα ύλης, μονωτικά του σπινθήρα του.

Εάν θεωρήσουμε ότι το βάρος των λανθασμένων ενεργειών ορίζει βαθμούς πτώσης, τότε το Ένα Πνεύμα με βαθμό πτώσης μηδέν, δεν φέρει κανένα κάλυμμα υλικό στον Θεϊκό σπινθήρα, παρά μόνο αυτό που είναι απαραίτητο για να εκδηλωθεί μορφικά. Στην προσπάθεια του πνεύματος να καλύψει με φως ολόκληρη την υπόσταση του όντος, πρωταρχικό ρόλο παίζει η διάρρηξη του πρώτου πέπλου κάλυμμα της πνευματικής του υπόστασης. Αυτό που τον διαχωρίζει από την ψυχή. Οι δύο πόλοι φωτός του όντος, πνεύμα ψυχή, εναρμονισμένη στη ροή ενέργειας μεταξύ τους μετατρέπουν σε βεβαιότητα την ελπίδα της επιστροφής, είναι η Άνοιξη στην καρδιά του ανθρώπου.

Ανάλογα με την κατά πνεύμα ατομική πτώση, είναι και η επιστροφή. Ελευθερία βουλήσεως έχει ο άνθρωπος, εάν θα συντονιστεί με τους Θεϊούς Νόμους ή θα συνεχίσει να βρίσκεται παραβάτης διαιωνίζοντας την περιπλάνηση

Κινητοποιεί ο καθένας το δικό του πνεύμα; ή πυροδοτεί την αληθινή ουσία του, που ρυθμίζει-συντονίζει την αποκατάσταση της διαχρονικής πορείας;

Ο Θεός βρίσκεται μέσα στον άνθρωπο, πώς το διακρίνουμε; Το έχουμε πάρει είδηση; Τι βίωμα έχουμε; Είμαστε σε θέση να το αναγνωρίζουμε; Η παθητική αποδοχή, δεν μπορεί να πυροδοτήσει καμία σπίθα.

Τρεις βασικές λειτουργίες ενεργοποιούν την προετοιμασία:

α) Εξοικονόμηση ενέργειας,

β) Μετατροπή της ενέργειας σε υψηλότερη ποιότητα και

γ) Διοχέτευσή της σε κέντρα ενεργείας και ζητώντας βοήθεια στην Θεία αγάπη. Η τελική διάνοιξη των κέντρων γίνεται εκ των άνω, όχι όμως χωρίς προετοιμασία. Η μετάνοια είναι το πρώτο βήμα του ανθρώπου για ενσυνείδητη πορεία, να προχωρήσει αληθινά στο Δρόμο που του παρέδωσε ο Χριστός, να αποκτήσει διάκριση στις επιμέρους γνώσεις

που απέκτησε, να ερευνήσει αποκτώντας ενσυνείδητη πίστη και να εγκαταλείψει περιορισμούς και κατεστημένα τυφλής πίστης.

Κατάσταση Ιωάννη

- 1) Στάση Ιωάννη – Η ανάγκη του ανθρώπου για συνειδητή εκδήλωση-Στάση νου, καρδιάς και συνείδησης.
- 2) Εκδήλωση Ιωάννη- Η εκδήλωση της Ολότητας του ανθρώπου κινητοποιεί μετάνοια και κάθαρση.
- 3) Η ενοποιημένη λειτουργία και η υπευθυνότητα μαθητείας, εισάγουν την κατάσταση Ιωάννη.

Είναι η ουσιαστική αφετηρία της πορείας της Χριστοποίησης και χαρακτηρίζεται από έντονες καθάρσεις και επιγνώσεις κάτω από την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, του Θείου Νου και όχι της διάνοιας.

Χρειάζεται να κινείς τις απαραίτητες ιδέες ώστε να έλξεις την Παρουσία του Χριστού και το κυριότερο να εισαχθείς σε στάδιο Μετάνοιας, στάδιο Βαπτιστή **ο οποίος είναι ο Μόνος που μπορεί να αναγνωρίσει Χριστό και φυσικά να Τον υποδεχθεί.** Άρα οι προϋποθέσεις αυξάνουν, γιατί εάν είναι απαραίτητο, προκειμένου η υπόσταση να εισαχθεί σε στάδια Χριστοποίησης, να αποδεχθεί ότι μπορεί να λάβει μέσα της Χριστό, **είναι επίσης απαραίτητο να δεχθεί ότι πρέπει να βιώσει στάδιο Βαπτιστή. Του κατ' εξοχήν Ειδικού-Αρμόδιου να υποδεχθεί το Λόγο.** Ο Ιωάννης θα δημιουργήσει την Πρώτη κίνηση ιδεών στο νου, διευρύνοντας τους ορίζοντές του κι όταν ενηλικιωθεί και εκδηλωθεί, **θα ενεργοποιήσει τις πρώτες ικανότητες, θα εξυψώσει τις σκέψεις και πάλι Αυτός θα καυτηριάσει τους Φαρισαίους, τις θρησκόληπτες αντιλήψεις περί Θεού και θα δημιουργήσει το Πρώτο ρήγμα στο κατεστημένο των ιδεών** το οποίο υπάρχει μέσα μας και εμποδίζει την Πνευματική Συνείδηση να εγκατασταθεί. Αυτό δείχνει ότι ο Ιωάννης είναι σε εκδήλωση και ότι έχει ενεργοποιήσει τις δύο πρώτες ικανότητες, οι οποίες δραστηριοποιούνται στη φάση της Μετάνοιας. Τον Ανδρέα (Σθένος) και τον Ιωάννη (Αγάπη). Ο Ανδρέας και ο Ιωάννης παραδίδονταν από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή στον Ιησού και μια τέτοια παράδοση απαιτούσε απόλυτη υπακοή και επίγνωση.

Η Υπακοή είναι στάση διαρκούς εκπαίδευσης, είναι το Κλειδί μα και η Θύρα εισόδου στην Θεία λειτουργικότητα του Όντος, στην αφομοίωση των βιωματικών εκείνων καταστάσεων που προέρχονται από την εκπόρευση των θείων Ιδεών, ώστε να καταστούν η κατάλληλη τροφοδοσία του νου, της καρδιάς και της Συνείδησης.

Όλα τα εξελικτικά βήματα της πορείας του ανθρώπου ενυπάρχουν το ένα στο άλλο και γι' αυτό τα τρία στάδια εκπαίδευσης που παρουσιάζονται συνδέονται άμεσα με τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού μέσα στον άνθρωπο.

Η Αγάπη είναι αυτή που θα μας αναδείξει ως Θεούμενο Άνθρωπο, η Αγάπη που μέσα της χωράει τα πάντα που μέσα της αναγεννά την Ύπαρξη, όποιος κι αν είναι ο χαρακτήρας της, γιατί περιέχει την αρχή κάθε Αρχής, γιατί είναι η Υπέρτατη Εξουσία και Μητέρα κάθε ικανότητας, γιατί περικλείει μέσα της την ολοκλήρωση μας και τη διοχετεύει σε κάθε μόριο της ύλης μας, ώστε η υπόσταση ν' αναδομηθεί από τα Θεία στοιχεία της Απειρότητας του Αμώμου Εαυτού μας. Αν πραγματικά διακατέχεσαι **από διάθεση να προσφέρεις σε Αρμονία, πρέπει να συντελέσεις στην Ουδετεροποίηση των πάντων, στην Ενότητα των πάντων, σε καμία καθήλωση και δέσμευση κανενός στοιχείου. Μάθε να εκπέμπεις αρμονικούς κυματισμούς, ιδιαίτερα στις εκπορεύσεις της δυσαρμονίας. Μάθε να ενεργοποιείς τον Λόγο εντός σου, ιδιαίτερα στις καταστάσεις που υπάρχουν διαξιφισμοί και αντιφάσεις. Μάθε να μετουσιώνεις τις αντιφάσεις και να δίνεις Αρμονία σε κάθε δυσαρμονία,** ισορροπώντας με τον τρόπο αυτό μέσα σου και τα στοιχεία τα δυσαρμονικά που υπάρχουν. Τα στοιχεία τα αρνητικά **χρειάζονται τη συνένωση με τα θετικά,** όπως απαραίτητα και τα θετικά χρειάζονται τη συνένωση με τα αρνητικά. **Διαφορετικά, μην αναμένεις να εκδηλωθεί Ειρήνη και Αρμονία πάνω στη γη. Δεν είναι δυνατόν να εκφραστεί Ενοποίηση, αν όλοι οι κραδασμοί, οι ήχοι, τα χρώματα και οι δονήσεις που παράγονται από τον Άνθρωπο, δεν ενταχθούν ουδετεροποιημένα μέσα στην Ισορροπία της Τελειότητας.**

Χωρίς Παρουσία Χριστού εντός σας δεν υπάρχει ενεργοποίηση μαθητών-ικανοτήτων.

Ο Δάσκαλος Λόγος Χριστός ενεργοποιεί μέσα στην υπόσταση άνθρωπος λειτουργίες ικανοτήτων μαθητών που συμβολίζονται με τους 12 μαθητές ή 12 ακτίνες Λόγου. Συμβόλισαν τις δώδεκα δυνάμεις-ικανότητες μέσα στον Άνθρωπο.

Όμως ταυτόχρονα αυτές οι δυνάμεις αντιστοιχούν σε δώδεκα κέντρα στο ανθρώπινο σώμα και είναι τοποθετημένες με τέτοιο τρόπο, ώστε όταν ενεργοποιηθούν να ελέγχουν κάθε κίνηση και κάθε δραστηριότητα, ενώ παράλληλα να ασκούν μία δυναμική ώθηση προς όλο το σώμα από τα Κέντρα επιρροής τους. Έτσι λοιπόν, έχουμε τους δώδεκα μαθητές-ικανότητες ως εξής:

1. Πέτρος-Κέντρον κεφαλής, κωνοειδής αδέννας-ικανότητα Πίστη.
2. Ανδρέας-Ισχύς-Νώτα-ικανότητα προστασίας, κάλυψης και ενοποίησης
3. Ιάκωβος-Κρίσις-Κατώτερο μέρος ηλιακού πλέγματος-ικανότητα διάκρισης
4. Ιωάννης-Καρδιακό κέντρο-Θύμος αδέννας-ικανότητα Αγάπης
5. Φίλιππος-Δύναμη Υπακοής-Ρίζα της γλώσσας-ικανότητα δύναμης ενεργού Λόγου
6. Βαρθολομαίος ή Ναθαναήλ-Φαντασία-Κέντρο μεταξύ των ματιών-ικανότητα νοητικής δημιουργίας του νου
7. Θωμάς-Πρόσθιος Εγκέφαλος-ικανότητα Αντίληψης
8. Ματθαίος-Κέντρο Προσθίου Εγκεφάλου-ικανότητα Θέλησης.
9. Ιάκωβος του Αλφαιού-Κανόνας-Ομφαλός-ικανότητα αυτοπειθαρχίας, ευταξίας
10. Σίμων ο Κανανίτης-Ζήλος-Μυελός των οστών-ικανότητα ενδυνάμωσης-Υγείας
11. Θαδδαίος-Εξάλειψις, απάρνησις-Κατώτερο μέρος των νώτων-ικανότητα εγκράτειας
12. Ιούδας Ισκαριώτης-Διατήρηση Ζωής-Γενετήσιο κέντρο-ικανότητα ζωντανίας-ζωτικότητας.

Η ένωση είναι έννοια της Αγάπης. Ο Αντρέας είναι το σθένος. Είναι οι πλάτες του Δασκάλου. Ο Αντρέας σαν ικανότητα παίζει ακριβώς το ρόλο της ικανότητας σθένους, το ρόλο που παίζει το ηλεκτρόνιο σθένους σε ένα άτομο. Τη δυνατότητα να ενωθεί με το επόμενο. Μόνο τα ελεύθερα ηλεκτρόνια στην εξωτερική στοιβάδα έχουν την ικανότητα αυτή. Αυτά γίνονται οι σύνδεσμοι για να ενωθεί ένα άτομο με ένα άλλο. Τα υπόλοιπα είναι εξαρτημένα. Και αυτή είναι και η μυστική σχέση του ηλεκτρονίου σθένους με τον πυρήνα. Ο πυρήνας είναι φορτισμένος ουδέτερα, αλλά κατά βάση είναι θετικός, πρωτόνια είναι το εξωτερικό του περίβλημα, ενώ το ηλεκτρόνιο είναι φορτισμένο αρνητικά. Πώς γίνεται τώρα κάτι που είναι φορτισμένο αρνητικά να φέρνει ένωση και όχι άπωση αν δεν είχε κάποια μυστική σχέση με τον πυρήνα; Το Δάσκαλο δηλαδή. Είναι το κλειδί της ένωσης. Είναι ο Δάσκαλος με άλλο πρόσωπο. Τι είναι για το σώμα ο Αντρέας; Τα νώτα. Καλύπτει τα νώτα. Τι καλύπτει τα νώτα; Είναι το άλλο πρόσωπο του Δασκάλου, είναι η Μητέρα Ψυχή.

Η έναρξη της κλήσης είναι κινητήριος μοχλός των μηχανισμών της ανόρθωσης του Ανθρώπου. Η ενεργοποίηση των μαθητών-ικανοτήτων αρχίζει από την κλήση του Ανδρέα την ενεργοποίηση του σθένους που ενεργοποιούμενο αφυπνίζει την Πίστη και αδελφοποιείται πλέον συνειδητά με το σθένος και η μεταβολή του σθένους από ορμητικότητα σε παρρησία. Η ενεργοποίηση του Σθένους δεν είναι απλά η ενεργοποίηση μιας ικανότητας, είναι το κλειδί της Δευτ έρας Παρουσίας μέσα στον άνθρωπο, η αρχή της Θέωσής του. Είναι ένα πέρασμα μιας άλφα εξελικτικής τάξης και βαθμίδας σε μαθητεία Δασκάλου και ο Ανδρέας, η ικανότητα σθένους, εκφράζοντας την ύψιστη εσωτερική παρόρμηση, καθίστατο μαθητής του Ελέους και της Χάριτος. Ενεργοποιούσε έτσι, δια της επίγνωσης του προορισμού, το Θείο Στοιχείο, την απόλυτη γνώση της Θεότητας, τον αδελφό του Πέτρο, σε εκδήλωση και φανέρωση, ώστε σταδιακά αφομοιούμενος μαζί του, να μπορέσει να εκδηλωθεί ο άνθρωπος, με μια μόνη δόνηση, τη δόνηση της κραταιάς πίστης, που δια της αγάπης οδηγεί άχρονα στη Δευτέρα Παρουσία. Ο κεντρικός άξονας είναι πάντα Πίστη, Διάκριση και Αγάπη.

Η ενσυνείδητη πίστη είναι η γνώση της Ένωσής με το Λόγο

Σαν πνευματική ικανότητα είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη, **ώστε να αντιλαμβάνεται εύκολα τις κατευθύνσεις-οδηγίες του Πνεύματος**, όμως αυτή η ίδια ευαισθησία είναι η αιτία **της μεταβλητότητας που τη χαρακτηρίζει** και την κάνει να φαίνεται κανονικός ανεμοδείκτης, όταν τη μια στιγμή με απόλυτη ειλικρίνεια βεβαιώνει την υποταγή και ενότητά της με το Πνεύμα και ύστερα στην πρώτη δοκιμασία, **αρνείται ότι είχε οποιαδήποτε επαφή μαζί του ή γνώριζε ποτέ την Πνευματική Συνείδηση**, κι όλα αυτά γιατί δεν είναι πάντα βασισμένη στην αγάπη, **από την οποία και μόνο μπορεί να αντλήσει διάρκεια και σταθερότητα**. Χωρίς αγάπη, **εργάζεται μέσω της διάνοιας**, πράγμα που αφήνει την ικανότητα-πίστη έκθετη στους πάσης φύσεως κυματισμούς της διανοητικής επεξεργασίας και στους θυελλώδεις ανέμους των αντιθέσεων της διττής φύσης της διάνοιας, που ξεσηκώνουν τη θάλασσα των αισθήσεων και διαταράσσουν τη σταθερότητα της πίστης, η οποία διέρχεται διάφορα στάδια ανάπτυξης έως ότου αποκατασταθεί **πλήρως στην Πνευματική σου Συνείδηση**. Ελέγχοντας την είσοδο και την έξοδο όλων των ιδεών σου, έχει τη δυνατότητα να συνδέεται αλλά **και να ενεργεί πάνω σε πολλά πεδία της Συνείδησης**.

Η περιπλάνηση είναι τάση της σκεπτόμενης πίστης του Πέτρου. Συνηθίζει να κοιτάζει σε πολλές κατευθύνσεις, γιατί η Πύλη στην οποία στέκεται είναι η είσοδος της Βασιλείας των Ουρανών, αλλά ταυτόχρονα και η είσοδος στον κόσμο των αισθήσεων από την άλλη πλευρά. Στέκεται θυρωρός στην πύλη των σκέψεων και ασκεί ελεύθερα την εξουσία που του δόθηκε **«ό,τι δένει στη γη να είναι δεμένο και στους ουρανούς, κι ό,τι λύνει στη γη είναι λυμένο και στους ουρανούς»**, γ' αυτό θα πρέπει να επιβλέπεις τις κινήσεις του πολύ στενά. **Είναι ικανός να σε δεσμεύσει αν προσκολληθείς σε γήινα πράγματα** και μπορεί να προσπαθήσει ορμώμενος από συναισθηματισμούς **να σε αποτρέψει από το έργο σου**. Πάλι μη διστάσεις. Φανέρωσε τα κίνητρά του και επανέφερε τον στη σωστή τοποθέτηση απέναντί σου: **«Υπαγε οπίσω μου, σατανά· σκάνδαλόν μου ει· ότι ου φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων»** (Ματθ. 16-23).

Ο Πέτρος δεν πρόδωσε μεν τον Χριστό, αλλά αρνήθηκε τον Ιησού, τουτέστιν τον άνθρωπο. Δηλαδή, εκείνη τη στιγμή υπεστάλη στον Πέτρο η αγάπη του και για τον άνθρωπο. «Ουκ οίδα τον άνθρωπο» (Ματθ. ΚΣΤ', 74). Μπορεί κανείς να έχει αποκόψει επαφή με τα κατώτερα σώματα και να βαδίζει για ατομική επαφή με τον Χριστό, αν όμως έχει αποκοπεί μέσα του η Αγάπη για τον «πλησίον», τότε απαρνείται αντίγραφα Κυρίου. Αυτή την έννοια και τον συμβολισμό έχει η άρνηση από τον Πέτρο του Ιησού. Τότε παραμένει στάσιμος και για να αποκτήσει πάλι τη δυνατότητα επαφής με Χριστό ή φώτισης ή Θεοπνευστίας πρέπει να μετανοήσει μέχρι δακρύων.

«και εξέλθων έξω έκλαυσε πικρώς» (Ματθ. ΚΣΤ', 75). Αυτό συμβαίνει όταν η πίστη στηρίζεται σε ανθρωπόμορφες καταστάσεις.

Ιάκωβος, ο Μαθητής - Ικανότητα Κρίση και Διάκριση και η Νομοτέλειά της

Η έδρα του βρίσκεται στο Ηλιακό πλέγμα και είναι η ικανότητα που ελέγχει ολόκληρο το νευρικό σύστημα και ελέγχει με τέτοιο τρόπο την κίνηση των νευρικών ρευστών, ώστε η Θεία Ενέργεια να διέρχεται ελεύθερα από αυτό το Κέντρο χωρίς να αλλοιώνεται από κατώτερα συναισθήματα. Η ικανότητα διάκριση επιδρά καταλυτικά σε ολόκληρη την υπόσταση, ευθύνεται για τις περισσότερες δράσεις και αντιδράσεις σας. Πώς λοιπόν αυτή η λειτουργία-ικανότητα μπορεί να μεταλλαχθεί από κρίση και κατάκριση σε διάκριση και σε φανέρωση της Αλήθειας; Το κλειδί της εξέλιξης και της αναγωγής της ικανότητας της διάκρισης, είναι ο συντονισμός με το Δάσκαλο Λόγο Χριστό, ο συντονισμός όχι μόνο με τη Θεία καθοδήγηση που εντός μας λαμβάνουμε εσωτερικά, αλλά είναι συνυφασμένη με το Δάσκαλο της μορφής. Μην ξεχνάμε ότι ο Ιάκωβος και η λειτουργία του ενέχει διττότητα. Είναι ο σεληνιακός εγκέφαλος που εδρεύει στο ηλιακό πλέγμα και επομένως η δράση του η περιορισμένη, περιορίζεται από την ίδια τη μορφή πάνω στη οποία και μέσα από την οποία δρα.

Λειτουργήστε λοιπόν σαν πρώτο βήμα τη λειτουργικότητα της διάκρισης επάνω στον εαυτό του ο καθένας και πάψτε να λογοκρίνετε το Λόγο, πάψτε να λογοκρίνετε την ένωσή σας με Αυτόν, αλλά αντιμετωπίστε με τιμότητα και ειλικρίνεια τις καθημερινές σας κινήσεις πάνω στην εφαρμογή όσων διδαχθήκατε.

Το κλειδί της ιδιαίτερης εκπαίδευσης του Ιακώβου-διάκριση μέσα στον Άνθρωπο, είναι ο σεβασμός ως προς τον Άνθρωπο, γιατί ο Ιάκωβος μέσα σας μπορεί να φανερώσει γνώσεις πολλές και υψηλά δείγματα οξύνοιας, όμως μη γελαστείτε, οι γνώσεις είναι η επιφάνεια που σας γοητεύει στη διάκριση και ενέχει ακόμα διττότητα. Λειτουργείστε με Αγάπη και διακρίνετε μήπως η κρίση σας είναι κατάκριση προς τον πλησίον αδελφό; Μήπως αυτόματα λειτουργείτε την κατάκριση προς όλους και προς τον ίδιο σας τον εαυτό ακόμα και δεν έχουμε μάθει να συγχωρείτε και να αγκαλιάζετε; Ο Ιάκωβος μέσα σας πρέπει να μάθει να αγκαλιάζει και να αγαπά τον Άνθρωπο, γιατί ο σεβασμός του προς αυτόν, ο σεβασμός προς αυτή τη μορφή του την ίδια, είναι το λειτουργικό κλειδί και αυτό βρίσκεται στο χάσμα που έχει η λειτουργία του Ιακώβου και της γυναίκας-ψυχής.

Ο Ιωάννης συμβολίζει την ικανότητα Αγάπη γι' αυτό πολλές φορές απεικονίζεται στο στήθος του Δασκάλου στο Καρδιακό Κέντρο, όπου εκεί έχει την έδρα της αυτή η ικανότητα. Για να ενεργοποιηθεί ο μαθητής-ικανότητα Αγάπη το κλειδί είναι η στάση νου. Επομένως ο Ιωάννης μαθητής-αγάπη, είναι το κέντρο ενεργείας στην καρδιά του ανθρώπου που είναι επιφορτισμένο να διατηρεί συνεχή την τάση αφομοίωσης του ανώτερου και κατώτερου εαυτού μέσα στον Θείο Εαυτό του ανθρώπου.

Η ικανότητα Αγάπη μέσα στον άνθρωπο δέχεται τις πιέσεις του ανώτερου και κατώτερου εαυτού ως «συγκοινωνός της θλίψης ημών». Ο μαθητής της Αγάπης που μαθήτευσε αρχικά κοντά στον Ιωάννη το Βαπτιστή τον γνωρίζει όπως γνωρίζει και τον Ιούδα. Ο ίδιος ο Δάσκαλος του αποκαλύπτει ποιος θα τον προδώσει. Μόνο η Αγάπη αντέχει την Αλήθεια γιατί είναι η δύναμη που χωράει και ενώνει τα πάντα μέσα της.

Αναρωτήθηκες ή διεργάστηκες εντός σου γιατί αυτό το κέντρο ζωής επιλέχθηκε ανάμεσα στα τρία κατώτερα και στα τρία ανώτερα για να θέσει τη σφραγίδα του ο Μέγας Αναμορφωτής και Διδάσκαλος Ιησούς; Ο μαθητής Ιωάννης, είναι ο μόνος μαθητής που στέκεται κάτω από το σταυρό. Είναι εκείνος ο μαθητής στον οποίο παραδίδεται η Υιότητα: «Γύνοι αυτός είναι ο Υιός σου, αυτή είναι η Μητέρα σου». καταποντίζει μέσα στα σκότη της πλάνης.

Το κέντρο της Αγάπης, είναι το μόνο το οποίο είναι σε θέση να ενεργοποιήσει τη Θεία συνείδηση του ανθρώπου, το Λόγο Διδάσκαλο. Είναι το κέντρο εκείνο της απλότητας, της ειλικρίνειας και της Αγάπης που τολμάει να εκφράζει την Αλήθεια, διότι μη γελιέσαι Άνθρωπε από τις περιγραφές αυτού του μαθητή που τον θέλουν πράο και γλυκό. Γλυκός ήταν ο Ιησούς ο Διδάσκαλος της Αγάπης και όταν έκρουε ακόμα συνειδήσεις, και όταν έλεγχε τους Φαρισαίους και τους Γραμματείς στο ναό και στην εκδίωξη των εμπόρων και των ζώων αυτών. Γλυκός ήταν ο μαθητής Ιωάννης, Υιός βοανεργής καθώς και ο Ιάκωβος και ο Πέτρος Υιοί βοανεργείς αποκαλέστηκαν από το Μέγα Διδάσκαλο, δηλαδή Υιοί βροντής και αστραπής, όπως καλυμμένα παρουσιάστηκαν εκείνες οι υποστάσεις οι ανθρώπινες που είχαν τη δυνατότητα έκφρασης Λόγου τέτοιου βεληνεκού και ισχύος, τέτοιου δυναμικού εκδήλωσης Αλήθειας, ώστε να δημιουργούν συνειδησιακούς σεισμούς αλλά και μεταλλάξεις άμεσες στο περιβάλλον, όπως ο Λόγος ο Ζων και Ενεργών επί της γης καλείται να εκδηλώσει σήμερα.

Πού καλείσαι να οδηγηθείς από αυτές τις αποκαλύψεις της Νομοτέλειας αν όχι σε μια πληρέστερη και πλέον ολοκληρωμένη επανατοποθέτησή σου επάνω στις βασικές γραμμές και αρχές του Έργου της Δευτέρας Παρουσίας; Διότι ο ίδιος μαθητής στην Αποκάλυψή του λέγει δια τον εαυτό του: «Και μου εδόθη κάλαμος δια την καταμέτρηση του ναού». Σε ποιον άλλο εδόθη κάλαμος, παρά στο Μέγα Διδάσκαλο Ιησού όταν εδέχετο τη χλεύη από τους Ρωμαίους στρατιώτες οι οποίοι ενέδυσαν αυτόν με χλαμύδα πορφυρά και ακάνθινο στέφανο. Αυτός ο κάλαμος αγαπημένε μαθητή του Λόγου είναι το σύμβολο της συντριβής, είναι το σύμβολο της ταπείνωσης που εδέχθη η ανθρώπινη φύση του Θεανθρώπου Ιησού Λόγου του Χριστού. Ο ίδιος κάλαμος κατά τη Δευτέρα Του Παρουσία ως σύμβολο ταπείνωσης, θα είναι και το μέτρο της κρίσης το οποίο θα κρίνει ποιοι θα εισέλθουν στη Βασιλεία των Ουρανών, ποιοι θα ευρίσκονται στα Άγια των Αγίων και

στο κυρίως μέρος του ναού και ποιοι θα παραμείνουν μέσα από τις αμφιβολίες τους, μέσα από τις αμφισβητήσεις τους, μέσα από την οκνηρία, την αμέλεια και την επιπολαιότητά τους ως μωρές παρθένες στο προαύλιο του ναού και ασεβήσουν μετά των εθνικών. Με αυτόν το μαθητή-ικανότητα που ενυπάρχει εντός σου αγαπημένε μαθητή του Λόγου, δεν σε καλώ να ταυτιστείς, μια και δεν είναι αυτός ο προορισμός σου ούτε η αποστολή σου και η μαθητεία σου, αλλά σε καλώ να εννοήσεις και να εισχωρήσεις στο βάθος της Θείας Νομοτέλειας που ορίζει ότι μόνο η συντριβή του «εγώ» σου και καταστάσεις θεληματικής ταπείνωσης που θα δεχτείς, θα σε οδηγήσουν στη μετουσίωση του Ιούδα εντός σου και στην εκδήλωσή σου ως Λόγος.

Έχουμε 7 βασικές Τριάδες λειτουργιών στην μαθητεία Ανθρώπου Λόγου:

1. Δικαιοσύνη-Συμμετοχή - Βίωμα της Θέωσης
2. Ελευθερία-Προσευχή-Ταυτενέργεια με τον Λόγο
3. Αλήθεια-Μελέτη- Ενσυνείδητη κατάσταση πίστης
4. Ενότης - Ταύτιση - Αποδέσμευση
5. Ειρήνη - Κάθαρση - Αποκατάσταση
6. Σοφία - Φώτιση - Αναγωγή
7. Αγάπη - Τελειοποίηση - Μετουσίωση